

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2013. év április 10. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A szolgálati közeg ellen fegyverrel elkövetett erőszak büntette és más bűncselekmény miatt **az I.r. vádlott és társa** ellen indított büntető ügyben a Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa 2012. május 21. napján kihirdetett KB.II.20/2011/21. számú ítéletét **megváltoztatja**.

Az I.r. vádlott tulajdonát képező Glock 17. típusú, DHX 997. sorozatszámú maroklőfegyvert **elkobozza**.

Egyebekben az első fokú ítéletet az I.r. vádlott tekintetében helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsa a 2012. május 21. napján kihirdetett KB.II.20/2011/21. számú ítéletével az I.r. vádlottat a Btk.355.§ (1) bekezdés b/ pontjába ütköző, a (2) bekezdés a/ pontja szerint minősülő szolgálati közeg ellen fegyverrel elkövetett erőszak büntette miatt 1 év 6 hónapi - végrehajtásában 3 évre felfüggesztett - börtönbüntetésre és lefokozásra ítélte. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, azoknak részben az iratokhoz csatolását, részben pedig megsemmisítését rendelte el. Az I.r. vádlottat kötelezte 63.878 Ft bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelen lévő katonai ügyész az ítéletet tudomásul vette, az I.r. vádlott és védője felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.957/2012/1. számú átiratában az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt, mivel álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartva felülbírálatra alkalmas tényállás alapján helyesen minősítette a vádlott cselekményét és vele szemben a büntetési célok elérésére alkalmas fő- és mellékbüntetést szabott ki.

A másodfokú nyilvános ülésen a vádlott védője fellebbezését változatlanul fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévedett, amikor ítéletének tényállását a tanúk vallomására alapozta védence következetes tagadásával

szemben, amit alátámasztott másik két tanúk vallomása. Kifejtette, hogy e bizonyítékok alapján - az ítéleti tényállással szemben - az állapítható meg, hogy védencénél nem volt fegyver, amikor x által vezetett szolgálati gépkocsiba beszállt. Véleménye szerint a már említett vallomásokon kívül ezt támasztja alá a Városi Bíróság szabálysértési ügyben hozott határozata, amelyben védencét a fegyver nem megfelelő tárolása miatt pénzbírsággal sújtotta. E határozatból megállapítható, hogy a vádbeli időben a vádlott fegyvere a gépjárművében maradt. Vitatta védenca bűnösségének megállapítását azért is, mivel álláspontja szerint x nem szolgálati feladatot teljesített, amikor védencét a szolgálati gépkocsiba felvette. Ezzel összefüggésben azt a jogi álláspontját fejtette ki, hogy a szolgálati közeget büntetőjogi védelem csak szolgálati feladatának teljesítése során illeti meg, x azonban jogellenesen járt el, amikor védencét a szolgálati gépkocsiba felvette, mivel ekkor nem szolgálati feladatát végezte. Véleménye szerint tévedett a bíróság, amikor szolgálati közeg elleni erőszak büntetében marasztalta védencét. Mindezek alapján elsősorban védenca bizonyítékok hiányában történő felmentésére, másodsorban pedig az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt.

A vádlott utolsó szó jogán tett nyilatkozatában ártatlanságát hangsúlyozta. Bűnösségének megállapítása esetén olyan büntetés kiszabását kérte, hogy továbbra is rendőri szolgálatban maradhasson.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.349.§ (1) bekezdése alapján csak az I.r. vádlottra vonatkozó részében bírálta felül, mivel a II.r. vádlott tekintetében az 2012. május 24. napján jogerőre emelkedett. A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályokat betartotta, tárgyalásán széleskörű bizonyítási eljárást folytatott le. Ennek során az I.r. vádlott érdemi védekezést terjesztett elő, amit a bíróság összevetett a rendelkezésére álló egyéb bizonyítékokkal, ellenőrizte a vádlott védekezését, mérlegelte az azt alátámasztó és cáfoló bizonyítékokat. Ítéletében részletesen megindokolta, hogy miért nem fogadta el az I.r. vádlott védekezését és miért vetette el a tanúk vallomásait, melyek a vádlott vallomását alátámasztották. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok gondos mérlegelése útján állapította meg ítéletének tényállását, amit a másik tanúk vallomásaira, mint közvetlen bizonyítékok, továbbá az ezt alátámasztó közvetett bizonyítékok, további tanúk vallomásai, illetve a telefonbeszélgetések hanganyaga alapján állapította meg.

A másodfokú bíróság az első fokú ítélet tényállását a Be.352.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján, csak azért tartotta szükségesnek pontosítani, annak is a 4. oldal 2. bekezdés utolsó mondatát, mivel az nyilvánvaló elírás miatt téves. Az utolsó mondatban ugyanis elírásként az szerepelt, hogy a vádlott fegyverét a vádlottra fogta. Az előzőek miatt a másodfokú bíróság úgy pontosítja e mondatot, hogy: „I.r. vádlott ismételtén az önvédelmi fegyvert a sértettre fogta, azzal őt fenyegette.”

Az előzőekben írt pontosítással az elsőfokú bíróság ítélete már mindenben mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálatá alapjául.

Az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezést a másodfokú bíróság nem találta alaposnak.

A védő nem jelölt meg olyan indokot, amelyre az ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló indítványát alapozta és a másodfokú bíróság hivatalból sem észlelt hatályon kívül helyezési okot. Az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartotta és ítéletének tényállása megalapozott, az felülbírálatra alkalmas. Ezért nincs törvényes ok annak hatályon kívül helyezésére.

A másodfokú bíróság nem értett egyet az I.r. vádlott felmentésére irányuló fellebbezéssel sem.

A védő elsődlegesen a megállapított tényállást támadta, kifogásolta az első fokú bíróság mérlegelő tevékenységét, mivel álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács tévedett, amikor ítéletét nem védenec, illetve x tanúk vallomására alapozta. A vádlott bűnösségének megállapítását, az elsőfokú bíróság okszerű mérlegelő tevékenységének vitatása útján támadó fellebbezés, a Be.351.§ (1) és Be.352.§ (3) bekezdésében meghatározott felülmérlegelés tilalmára figyelemmel eredményre nem vezethetett. A védő új tényre, illetve bizonyítékra, amely miatt további bizonyítási eljárás lefolytatásának lett volna szükség, nem hivatkozott, indítványa lényegében a bizonyítékok újra mérlegelésére irányult, amelyre azonban a másodfokú eljárásban nincs lehetőség.

Az elsőfokú bíróság ugyanakkor az általa megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett az I.r. vádlott bűnösségére és helyesen minősítette cselekményét a Btk.355.§ (1) bekezdés b/ pontja szerint ütköző, a (2) bekezdés a/ pontja szerint minősülő fegyverrel elkövetett szolgálati közeg elleni erőszak bűntettének. E bűncselekményt az a katona követi el, aki a szolgálati közeg ellen szolgálatának teljesítése közben erőszakot alkalmaz, azzal fenyeget, vagy tetteges ellenállást tanúsít. X a vádbeli időben járőrszolgálatot látott el, mely szolgálat alatt végig megilleti a fokozott büntetőjogi védelem. Ez a védelem a szolgálat felvételétől, annak leadásáig megilleti, az irányadó bírói gyakorlat szerint még pihenő ideje alatt is. Az I.r. vádlott azzal a magatartásával, hogy csőre töltött fegyverét ráfogta, vele szemben olyan fenyegetést alkalmazott, amely alkalmas volt arra, hogy a sértettben félelmet keltsen. Az irányadó bírói gyakorlat szerint a fegyver ijesztés céljából történő alkalmazása is megalapozza a szolgálati közeg elleni erőszak bűntettének megállapítását. Az I.r. vádlott a bűncselekmény valamennyi törvényi tényállási elemét megvalósította, ezért helyesen állapította meg a bíróság a bűnösségét.

Az elsőfokú bíróság feltárta a bűnösségi körülményeket és nem tévedett, amikor a vádlottal szemben szabadságvesztés kiszabását tartotta indokoltnak. A vádlott terhére rótt katonai bűntettel arányosan állapította meg a szabadságvesztés tartamát, amely nem tekinthető eltúlzottnak. A vádlott eddigi előélete és kiváló szolgálatteljesítése alapján helyesen függesztette fel a szabadságvesztés végrehajtását 3 évi próbaidőre. A másodfokú bíróság egyetértett továbbá az

alkalmazott mellékbüntetéssel is. A szolgálatát ellátó a kollegáját, ittasan fegyverrel fenyegető vádlott nem méltó a továbbiakban rendfokozat viselésére, mivel cselekménye olyan mélyen sértette a rendfokozat tekintélyét, hogy annak viselésére a továbbiakban méltatlanná vált. Nem foghatott helyt ezért az I.r. vádlott azon indítványa, hogy bűnösségének megállapítása esetén továbbra is rendőr maradhasson.

Az elsőfokú bíróság azonban tévedett, amikor nem észlelte, hogy a bűncselekmény elkövetéséhez használt eszközt el kell kobozni. A Btk.77.§ (1) bekezdés a/ pontja mérlegelést nem tűrően írja elő, hogy el kell kobozni azt a dolgot, amelyet a bűncselekmény elkövetéséhez eszközül használtak, vagy arra szántak. Az elsőfokú bíróság ítéletének tényállásában megállapította, hogy a vádlott saját tulajdonát képező Glock 17. típusú önvédelmi maroklőfegyverével valósította meg a terhére rótt bűncselekményt, ezért a másodfokú bíróság az első fokú ítéletet megváltoztatva, a törvény kötelező rendelkezése alapján e maroklőfegyver elkobzásáról rendelkezett.

Az első fokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa egyebekben - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2013. április 10.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. szavazó bíró

A Kaposvári Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete az I.r. vádlott vonatkozásában a rendelkező részben írt változtatással jogerős és - a szabadságvesztés kivételével - végrehajtható.

Budapest, 2013. április 10.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Tóth Mihályné
tisztviselő